SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.

Voor 12 maanden. . . . . ƒ 10.—
» 6 maanden. . . . . » 5.50.
» 3 maanden. . . . . » 3,00.

No. 26.

ZONDAG 28 JUNIJ.

1853.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor iedere regel . . . . ƒ 0.25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIëN.

SEQUESTERS

der plant. *Livorno* ½ aandeel Erven L. E. H. FORBERGER, bieden bij inschrijving te koop aan:

p. m. 20 vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof aangenomen en geopend worden op Woensdag den 29sten dezer des morgens ten 9 ure, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curateele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de *Suiker* van plant. moeten worden afgehaald voor rekening en risico van den kooper.

Paramaribo, den 25 Junij 1853.

(10130)

(10132) A. SALOMONS *Vendumeester*, zal op Dingsdag morgen e. k. verkoopen:

Provisien, stukgoederen,

Wane- en Kopie PLANKEN en PLATEN, en 11 balen GRUIS KOFFIJ.

***De* APOTHEEK**

van de Minderjarigen **SAMUELS**, is verplaatst in het Huis aan de *Keizerstraat*, laatst in huur geweest van de Sociéteit: *ONS GENOEGEN.* (10133)

De ***DEBITEUREN*** van wijlen den *Heelmeester* M. M. A. COUPIJN worden nogmaals dringend opgeroepen hun verschuldigde aan te zuiveren, *vóór den afloop der aanstaande maand*, ten einde vervolgingen te voorkomen.

Paramaribo, den 26 Junij 1853.

(10128) F. C. KUSTER qq.

J. P. FAUBEL

van vele zijden aangezocht zijnde, om zijne diensten voor het publiek te willen beschikbaar stellen, tot het *repareren* en *stemmen* van

PIANO'S,

heeft de eer zulks ter algemeene kennis te brengen, en zich daartoe aan te bevelen; zijnde reeds verscheidene *Piano's* door hem met het beste gevolg in orde gebragt. (10131)

C. G. A. Dur Épée la Parra

heeft de eer, hare begunstigers te verwittigen, dat zij met hare SCHOOL, eenen aanvang zal maken, op den 4den Julij e. k., in het Huis aan de *Domineéstraat*, aankomende den boedel wijlen den Heer L. THIJM. (10232)

W. SHIELDS,

huurder van den Houtgrond *BERLIJN* in *Para*, geeft het geacht publiek kennis, dat zijne HOUTMARKT gehouden wordt op het Erf aan den *Waterkant* La. A No. 167, alwaar alle soorten van

VIERKANT HOUT, PLANKEN,

enz. zullen verkrijgbaar zijn.

Hij neemt *bestellingen* aan van

PLANKEN, PLATEN, CINGELS,

enz., en recommandeert zich te dien einde aan Heeren Planters en verdere Ingezetenen; verzoekende hunne opgaven in te zenden bij den Heer A. HEWITT, bij wien tevens alle vereischt wordende informatien te bekomen zijn. (10127)

Paramaribo, den 20 Junij 1853.

Gave, droogeW. P. PLANKEN, verkrijgbaar bij

(10134) N. BOX & Co.

Aangebragt per de laatst gearriveerde Nd. Amerikaansche Schepen en te bekomen bij

C. J. A. FISCO,

P. m. **50,000 pond BAKKELJAAUW à 6 cents per pond**

Haring à ƒ 10. per vat.

S. F. BLOM.

BESCHUIT,

Mess SPEK.

Prime Mess. dito.
Rump dito.
Mess. VLEESCH.

Tonnen REUZEL.

Halve dito dito.

ZEEP.

Solair Sperm. Kaarsen

van 4. 5 en 6 in 't pond à 60 ct. per pond.

SMEERKAARSEN.

Dubbelde tobbetjes ZALM.

***Hobbel* en andere soorten**

STOELEN.

CUBA SIXES SIGAREN.

GROF ZOUT à ƒ 5,00

per vat, enz., enz. (9748)

Paramaribo, den 17 Junij 1853.

Aangebragt per de navolgende Schepen en te bekomen bij

C. J. A. FISCO,

per de *Wm. Allen*, van *St. John Nw. Brunswijk*

50 OKSHOOFDEN BAKKELJAAUW, van de welbekende beste kwaliteit

Per de *Frederic*, van *Boston*:

35 vaten beste kwaliteit prime MESS SPEK à ƒ 45 per vat.
25 vaten extra MESS SPEK à ƒ 52,50.
2000 pond HAM à 18 cent per pond.
VERSCHE ZALM, in 2 ponds blikjes à ƒ 3 per blik.

***Kreeften*, in 2 ponds blikken à ƒ 2,50.**

Versche Oesters in 1½ ponds blikjes à ƒ 2,50.
CRACKERS in blikken doozen à ƒ 5.
Halve tobbetjes No. 1 ZALM à ƒ 5.
Dito dito No. 1 MAKREEL à ƒ 5.

HAVANA SIXES CIGAREN

in kistjes van 1000 à ƒ 12.

Vaatjes REUZEL à 45 cent per pond, en bij de 10 pond.

Extra geurige Zwarte THEE in halve ponds pakjes à 75 cents.

½ tonnen Family VLEESCH à ƒ 15.

Per de schoener *la Belle Poule*, van *Cayenne*:

Kisten extra beste kwaliteit Enz. ZEEP in 55 ponds kistjes à 18 cents per pond.
Dito ZOETE OLIE.
Dito VIEUX COGNAC.
Dito *MARASQUINO*.
Dito MUSCAATWIJN.
Extra MACASSAR-OLIE.
Kisten dito *PARFUMERIEN*.
Dito VRUCHTEN op Stroop, *geassorteerd*.
Dito VERMICELLIE.
Mandjes dito.

Zakken *Carolina* en *Java* *RIJST*,

Kisten halve fleesschen ORGEADE.
Dito ST. JULIEN MEDOC van 12 fleesschen.

Vaten IERSCH BOTER,

en differente soorten *gecristaliseerde VRUCHTEN* in doozen.

In voorraad:

***P. P. PLANKEN* à 10 cent per voet.**

Extra kwaliteit TABAK, bij de 250 pond, à 20 cents per pond.

BEST MOLEN-SMEER

à 45 cent per pond.

Bovenstaande GOEDEREN zijn te bezigtigen op e. k. Maandag den 27n. dezer, in het pakhuis van den Heer B. GUILMIN, over den Heer J. L. MARCUS, en bij de Partij *tegen verminderde prijzen* verkrijgbaar.

Hij vraagt voorts tegen *Kontante betaling MELASSIE* à 20 cents per gallon te koop, zullende dezelve voor eigene rekening en risico van plantaadje worden afgehaald; alsmede: 60 halve leggers DRAM, zoo spoedig mogelijk te leveren. (10125)

Paramaribo, den 24 Junij 1853.

H. Lyon & Co.,

hebben uit *Engeland* via *Berbice* per de *Humming Bird*, en laatst gearriveerde Schepen ontvangen:

Een fijn assortiment Dames ZIJDEN & STROOHOEDEN

naar den laatsten smaak,

BRUIDKRANSEN & BOUQUETTEN,

Cachemire Kinder Mutsen,

Fluweelen en Verlakte Jongens PETTEN, Wit ledêren Heeren HANDSCHOENEN,

Dames Zijden dito.

Jaconets, Cambrics, Dames Kleeden, BEDDELAKEN-LINNEN, IERSCH DITO, DAMAST TAFELLAKENS & SERVETTEN,

FIJN GAREN DRIL,

Zijden DASSEN, witte en gekleurde Heeren HEMDEN, VERLAKT LINNEN.

PARFUMERIEN, waaronder

ECHTE TOILET-AZIJN en ESPRIT DE ROSE.

***Bordeaux Wijn* in oksh, *Medoc*, *Champagne* in kisten van 1 dozijn, *Cherry*, *Madeira*, *Portwijn*, *Ale* en *Porter*.**

Een assortiment Visch en Vleesch SAUCEN, POTTED ZALM & ANSJOVISCH, HAMMEN, Ingelegd VLEESCH en VISCH in blikjes, ZUURGOED, VRUCHTEN, KALFSPOOTEN en andere GELEIJEN.

KATOENZAKKENDOEK,

Best London aangem Witlood,

GROENE, BLAAUWE en ZWARTE VERW,

***Lijn* en *Patent OLIE*,**

en veel meer andere GOEDEREN (10129)

W. J. RIETSTAP

heeft direct uit *Cayenne* ontvangen per de Fransche Schoener *La Belle Poule*:

Extra goede BORDEAUX & SAUTERNE WIJNEN, ABSINTHE, enz. (10126)

De ondergeteekende eene

BROOD-BAKKERIJ

opgerigt hebbende, in het Huis aan de *Heerenstraat*, laatst bewoond door den Heer TAMMINGA, recommandeert zich in de gunst van het geëerd Publiek; *belovende eene prompte bediening.*

(9747) L. HARTOG.

HET WEEKBLAD.

DE OVERTOGT VAN DE LANDENGTE VAN PANAMA.

III.

Wij rustten een tijdlang uit in het logement halfweg naar onze bestemming, waar wij de kleinigheid van twee dollars betaalden voor een kopje thee, en vervolgden toen onze reis door dezelfde diepe moerassen en modder, tot dat wij, ongeveer twee uren na ons vertrek, overvallen werden door eene van die tropische regenbuijen, welke bij volmaakte windstilte, onophoudelijk, hoe langer zoo zwaarder schijnen neder te storten. Wij gevoelden ons allen ontmoedigd en uitgeput. Ons pad lag nu door het water heen, hetwelk over de rotsen en steenen stroomde en spatte en soms geregelde watervallen vormde, tegen welker geweld het onzen muilezels groote inspanning kostte om op te werken.

Eindelijk, na het vallen van de duisternis, bereikten wij, na ontelbare zwarigheden overwonnen te hebben, eene tweede hut, die ook op den naam van logement aanspraak maakte, en die drie vertrekken bezat. Het ééne er van was voor den kastelein en zijn huisgezin ingerigt: het tweede was de eetzaal, en het derde het algemeen slaapvertrek. Dit laatste was bevolkt, behalve door de talrijke gasten, door schorpioenen, hagedissen, reusachtige spinnen en ander ongedierte.

In dit ongelukkig verblijf, waren er niet minder dan veertig menschen vergaderd, allen tot aan de huid doornat, en na een karigen maaltijd in de eetzaal zeer duur betaald te hebben, trokken wij ons in de slaapkamer terug, waar ik het geluk had een wollen deken en een handdoek te huren. Het tooneel in het rond was treffend. Drie rijen kooijen boven elkander, even als aan boord van een schip, waren tegen de muren aangebragt, en in het midden van de kamer bengelden hangmatten voor de overige gasten, mannen, vrouwen en kinderen, allen door elkander. De stand en aard van de reizigers waren even uiteenloopend als hun geslacht en ouderdom. Militairen, dieven, houthakkers, kooplieden, ingénieurs, weggeloopen galeiboeven, allen krioelden door elkander en de moskitos en andere insecten, zonder te spreken van de onophoudelijke twisten, vergunden gedurende den geheelen nacht niet, dat iemand eenige rust genoot. Een van de reizigers vermaakte zich ook den geheelen tijd met hasardspelen met den kastelein en verloor in weinige uren over de vijf honderd dollars, terwijl eenige der gasten, die te veel gedronken hadden, brulden en zongen tot dat zij uitgeput neder vielen.

Het scheen een eigenaardig iets te zijn bij de meeste dier heeren, dat zonder een cent op zak te hebben, zij in staat waren om muilezels te huren, overal te betalen, en de duurste spijzen en dranken te gebruiken.

Een dezer heeren vertelde ons, dat hij te Persepolis, in Jowa, acht honderd zeven en vijftig dollars verdiend had, door een monster te vertoonen, dat hij op de volgende wijze »gemaakt" had. Hij had een oud paard gekocht, welks ooren hij kort afgesneden had, en na den kop en de achterbeenen van het arme dier kaal geschoren te hebben, had hij het overige haar op zijn ligchaam zorgvuldig gekruld. De nieuwsgierigen stroomden er bij, om dit wonder der natuur te zien. — Bij eene andere gelegenheid, had hij zich een vrijen overtogt verschaft door zijne toestemming te geven, dat de kapitein van het schip, hem als slaaf verkoopen mogt, zoodra zij te San Francisco aankwamen. Dit gebeurde ook, en hij verzekerde ons, dat de kapitein »een mooijen duit" aan hem verdiend had. Zoodra hij aan zijn nieuwen heer was overgeleverd, had hij zich echter weder bevrijd, door den ongelukkige voor het hoofd te schieten.

Vele schurken van dezen aard, allen uit Californie, waren in het slaapvertrek, en zij waren ligt te herkennen aan hun lang haar, holle oogen en scherpe gelaatstrekken. Zij droegen meestal een rood hemd, breed geranden hoed, pistolen in den gordel, een lang mes, een grijze broek en hooge waterlaarzen.

In dit gezelschap ging de tweede nacht na onze landing langzaam en droevig ten einde. Het was mij onmogelijk te slapen, omdat aan den eenen kant van mijne hangmat zich een luidruchtige koopman uit Kentucky en een dronke zeeman zich bevonden, terwijl aan den anderen kant, een mijnheer uit New-York lag, die zoo wat om de vijf minuten, aan het geheele gezelschap met luide stem te kennen gaf, dat »de haan van zijn pistool overgehaald was, en dat de eerste de beste, die zijne hangmat aanraakte, een kogel door den kop zou krijgen!"

Niettegenstaande deze bedreiging, sneed men de hangmat midden in den nacht los, waarop hij drie schoten deed in het wild en de kogels, eventjes boven mijn hoofd, in den muur vlogen.

De dag brak eindelijk aan, en onze halfdrooge goederen aangetrokken hebbende, beklommen wij weder onze vermoeide muilezels, en zetten onze reis voort met dezelfde moeijelijkheden en bezwaren, als den vorigen dag.

Langzamerhand echter raakten wij uit het treurige moeras; wij kwamen op een rijweg en zagen aan weerskanten, in plaats van digte bosschen, velden met Turksche weit en groote weiden. Eindelijk ontdekten wij in de verte, de blaauwe wateren van den Stillen Oceaan, met vele groene eilandjes, als het ware op de rustige bare gewiegd. Onze ezels zetten het op een drafje door eene voorstad; wij reden door de oude poort, en bevonden ons goed en wel in de gewenschte stad Panama.

De oude stad is aan drie kanten door de zee bespoeld, en omgeven door muren, zeer goed onderhouden, met eene breede gracht er onder, en twee bastions aan de landzijde.

Midden in de stad, is de Piazza, met eene oude hoofdkerk aan den eenen en het Statenhuis aan den anderen kant. De stad wordt in de lengte doorsneden door de *Calla de las Monjas*, of de Hoofdstraat, zooals ze door de Amerikanen genoemd wordt. Ze bestaat uit groote ouderwetsche Spaansche huizen, met breede verandahs en dubbele deuren, in plaats van vensters, zoodat het geheel een paar jaren geleden zeker somber en ernstig genoeg er uitzag. Maar de oude stad heeft nu eene vreemde verandering ondergaan. Groote, bonte en vergulde uithangborden trekken overal het oog. Men ziet, dat de handel ook daar zijn magtigen invloed doet gelden. Het eene groote huis, vroeger de woning van den deftigen, trotschen Spaanschen edelman, vertoont nu tienderlei verschillende aankondigingen van al de gemakken, die daar aan het publiek worden aangeboden. Boven de eene verdieping schittert een uithanghord, met groote letters het *American hotel* er op geschilderd; daarboven worden ijs, punsch, limonade en andere ververschingen aangekondigd, terwijl er aan alle hoeken aangeplakt staat, dat de prijzen zoo billijk mogelijk gesteld zijn. Deze prachtige inrigting heeft ruimte voor twee honderd veertig reizigers, zooals men verzekert ten minste, die echter grootendeels gestopt moeten worden des nachts in ééne lange zaal, van weerskanten met drie rijen banken voorzien, en eene tafel in het midden, waarop gewoonlijk zes en dertig menschen naast elkander den nacht doorbrengen. In deze zelfde straat zijn er niet minder dan zeven andere logementen, ten behoeve der landverhuizers naar Californie, en de stad wordt met tijdingen voorzien door drie Amerikaansche dagbladen, berigten bevattende uit Californie, de Vereenigde Staten, Zuid-Amerika en Europa. Hetgeen zeer verwonderlijk schijnt, is de groote verbroedering en eenigheid, welke heerscht, onder alle drie uitgevers dezer couranten. Men heeft verondersteld, dat de groote hitte hen zoodanig uitput, dat zij niet meer in staat zijn met elkander te twisten.

Men mo t in het oog houden, dat de hedendaagsche stad Panama, niet dezelfde stad is, van waar de togt uitgezonden werd, om het roemrijke en gelukkige rijk der Incas te vernietigen. Het noodlottige en misdadige verbond tusschen Pizarro, Almagro en Luque werd hier niet gesloten. Oud-Panama, ongeveer zes mijlen verder langs de kust, ligt nu geheel verwoest en verlaten, sedert dat MORGAN met zijne boekaniers over de landengte trok, de stad overviel en al de inwoners, mannen, vrouwen en kinderen, vermoordde.

Eenige steenhoopen, met kruipende planten overgroeid, te midden van een moeras, zijn al de overblijfsels der vroeger zoo trotsche stad, de sleutel van den Stillen Oceaan en een der schitterendste juweelen van de Spaansche kroon. De haven van de nieuwe stad, ongeveer zes mijlen ten westen van de oude hoofdplaats, welke men nooit getracht heeft te herbouwen, levert eene slechte ankerplaats op voor de schepen, die dus zelden zoo ver aankomen, maar gewoonlijk aanleggen bij een eilandje, Tobago genoemd, ongeveer tien Engelsche mijlen van Panama verwijderd. Toen wij daar aankwamen, lagen er reeds twee andere stoomschepen, aan mededingende compagnien toebehoorende.

Te Panama vonden wij ook vele der passagieren van eene dezer stoombooten, welke lang vóór ons aangekomen waren, en nog steeds op hunne goederen wachtten, die steeds op weg waren van Cruces.

Onze medereizigers kwamen vroeger of later, op denzelfden dag als wij, aan. Velen echter hadden droevige ongelukken ondervonden. Een man was niet minder dan negen maal met zijn muilezel gestort, een tweede had zijn dier in het moeras moeten laten steken, en verder meer dan de helft van den weg te voet afleggen. Eene dame was haar gouden horologie kwijt geraakt, in eene der ellendige hutten op weg; eene andere arme vrouw was onder de vermoeijenissen van de reis bezweken, den dag voor de aankomst te Panama, en een derde had haar eenig kindje verloren.

Eindelijk nu, toen allen aangekomen waren, werd ook de bagaadje aangebragt, en op den 6den October, ging een stoomschip onder zeil naar San-Francisco, met de meeste der reizigers, die met mij aangekomen waren. Eenigen echter moesten achter blijven, om op hun bagaadje te wachten, en eenige anderen, omdat zij geen geld hadden, om den overtogt naar Californië te betalen. Deze laatsten schenen volstrekt niet verlegen te zijn, en gingen dadelijk aan het werk om hunne uitgeputte schatkist te vullen. Een oude man huurde eene kamer, en begon zijn »onfeilbaar geneesmiddel" tegen den buikloop te verkoopen; een Californiër verkreeg op de eene of andere wijze, een muilezel en eene kar, en bragt zuiver water aan uit de bergen, voor de logementen, een andere werd letterzetter in de drukkerij van een der dagbladen, en een vierde ging aan het werk om het grootste logement bij de stad te witten.

Zoodanige waren de zwarigheden, welke wij te overwinnen hadden bij den overtogt van de Landengte van Panama, die echter spoedig geheel en al uit den weg geruimd zullen worden, door de volmaking van den spoorweg, en waardoor ten minste een vierde gedeelte der onkosten voor den reiziger zullen bespaard, en tevens de schatkist van de Republiek van nieuw Granada aanmerklijk versterkt worden, daar ieder reiziger een tol moet betalen van twee en een half dollar aan den Staat voor het verlof om zijn gebied te betreden.

Als een bewijs van den vooruitgang in Californië kunnen wij nog ten slotte mededeelen, dat de inwoners van dat land, reeds van de andere Staten aan den Atlantischen Oceaan spreken, als van het »oude land" en de jonge reus, eenmaal versterkt door spoorwegen en eene geregelde scheepvaart met andere landen, zal spoedig zijn invloed ook in Europa doen gevoelen. (*Overgenomen.*)

INGEZONDEN STUKKEN.

AAN MIJNE VRIENDEN.

Na de geboorte van hun jongste Kindjen.

Vrij mag 't jubelend feestlied klinken,
Vrienden! tot des Heeren lof.
Ziet vol eindloos mededoogen
Wil Hij weer uw vreugd verhoogen
Gaf Hij u weer juichenstof.

O! die bange, pijnlijke uren,
Vol van vrees en bang gevaar,
Zijn voorbij! Komt, neergezonken,
Dankt nu, hemelwellust dronken,
Hem den Opperzegenaar.

Juich nu Vader! Juich nu moeder!
Stemt het loflied tot Gods eer.
Ja de strijd is afgestreden
't Bange lijden is geleden,
Ouder vreugde wacht u weer.

Leeft gelukkig! leeft voorspoedig!
Leeft ten zegen van uw kroost.
Smaakt bij 't klimmen uwer jaren,
Ouder vreugde en bij bezwaren
In hun liefde heul en troost.

Groote God! bescherm het wichtjen
Dat Uw hand het aanzijn gaf.
't Zij steeds aan Uw dienst geheiligd,
Tegen leed en ramp beveiligd,
Op den weg naar 't somber graf.

Sluimert zachtkens, lieve kleine.
O slaap rustig, goeden nacht!
Baar uw vader nooit geen smarte!
Stort geen rouw in moederharte!...
Ouders vreest niet!.. ziet zij lacht!

En die lach geheel onschuldig
Zegt mij: »'k bid u vreest toch niet
»Die mij 't aanzijn heeft gegeven.
»Blijft mijn leidsman door dit leven
»Naar zijn Zalig rijksgebied!"

Voorwaarts dan! aan Hem bevolen
'T pandjen dat de Heer u geeft.
Ja, Hij zal er wel voor zorgen!
Siddert toch maar niet voor morgen!
Dwaas, wie voor de toekomst beeft.

Paramaribo v. SCHAICK.
1853.

Aangezien in den laatsten tijd, de Publicatie betreffende het Patentregt, zoo strengelijk gehandhaafd geworden is en menige ambachtsman zelfs zware boeten heeft moeten voldoen, wegens het niet nakomen derzelve, vindt inzender deze hieruit aanleiding, om de vraag te doen, of het niet tevens eene daad van regtvaardigheid zoude zijn, zoo voortaan de gepatenteerde handwerkslieden in hunne regten beschermd worden en er niet gelijk tot nu

toe geschiedt; zelfs door hooggeplaatste ambtenaren, werk gegeven wordt aan ongepatenteerde lieden, alleen omdat deze, hetgeen wel begrijpelijk is, *minder loon* voor hunnen arbeid bedingen?

EEN BURGER en HANDWERKSMAN.

In de afgeloopene week kon men gedurende eenige dagen den Exploicteur vergezeld van twee beambten van policie en eene ezelkar achterop, langs onze straten zien gaan. Dit deed natuurlijk een ieder naar de reden hiervan vragen en het baarde niet weinig bevreemding te vernemen, dat deze zonderlinge kruistogt strekken moest, om muebelaire goederen van enkele achterstallige belastingschuldigen in Executie te nemen en bij weigering van den eigenaar om dezelve te custodieren, deze goederen des noods geadsisteerd door de policie-beambten met de krachtige hand mede te nemen, ten einde naderhand verkocht te kunnen worden. Deze zaak verwekte veel opzien en maakte bijna in ieder burgerhuisgezin, het onderwerp der gesprekken uit. Zoo iets had men hier nog nimmer aanschouwd. Zoo vele Executien als in de laatste maanden, hadden nog nimmer plaats gevonden, en, wat wel het ergste is.... ons verval was ons nooit in helderder daglicht voorgesteld! Wij moeten gul erkennen dat er schier geen land zonder belasting bestaan kan en dat er onder elke bevolking wel onwilligen gevonden worden, die zich op allerlei slinksche wegen aan de betaling hunner verschuldigde landslasten trachten te onttrekken. Doch, dit moet men ook toegeven, dat door de ongelijkmatige drukking van ons belastingstelsel er menigeen op de belastingslijst is gebragt, welke daartoe als geheel onvermogend kan aangemerkt worden. Getuige hiervan nog eenig menbelair ten kantore van den Exploicteur aanwezig! Men hoeft ze slechts aan te zien om zich een denkbeeld te vormen van de armoede des eigenaars. — Eene ongelukkige zaak is het, dat wij steeds in het duistere gehouden worden omtrent de Koloniale geldmiddelen en dat het Budget met het scherm des geheims aan onze kennisneming onttrokken wordt. — Ware dit anders, wie weet welke goede gevolgen daaruit zouden kunnen voortvloeijen! Wij willen hopen dat te eeniger tijd hierin eene verandering plaats grijpe. In allen gevalle hebben wij de troost dat zoo Z. E. Baron VAN RADERS in het afgeloopen jaar op een batig saldo der Koloniale kas van *f* 80,000 mogt wijzen, als onder zijne regering verkregen, — de staat onzer geldmiddelen op dit oogenblik niet anders dan gunstig wezen kan. — En nu ten slotte. Zoude eene herziening van ons belastingstelsel niet in het belang der Kolonie zijn en ons tooneelen als die aanleiding tot dit schrijven gaven, besparen?

VERITAS.

Mijnheer!

Wees zoo goed onderstaande fabel, welke ik ergens heb aangetroffen in Uw blad op te nemen. Zij is op velen van toepassing en kan menigeen tot leering zijn.

UEd. Dienaar,
L.

DE BIJL.

De bijl, (wie weet hoe lang geleden!)
Nog zonder steel, kwam 't bosch intreden,
En keek onnoozel als een lam,
En groette zelfs den kleinsten stam;
Sprak voorts eerbiedig tot de boomen
Van d'eersten rang: ik ben gekomen,
O, eedle stammen, die uw kruin
Verheft tot boven berg en duin,
Om iets gerings u af te smeeken!
'k Verzoek voor mij te mogen breken
Van 't kleine hout, dat u niet deert,
Een steeltje, dat mij slechts mankeert,
En zonder 't welk mij staat te vreezen,
Dat ik geheel onnut zal wezen
Voor u, o groene maatschappij,
Waaraan ik al mijn zorgen wij! —
De boomen straks aan 't overleggen,
Wat antwoord aan den bijl te zeggen...
Een enkle boom slechts hier en daar
Begreep maar eenigzins 't gevaar,
Hetwelk hun allen stond te vreezen,
Werd aan den bijl een steel gewezen!
Het antwoord was, om kort te gaan,
Den bijl 't verzochte toe te staan. —
Dees' had zoodra geen steel bekomen,
Of sprak aldus: Gij trotsche boomen,
Hoogvliegers! werpt u voor mij neer,
Erkent in mij uw opperheer,
En stelt u niet in 't minst daartegen;
De magt, die 'k wettig heb verkregen
Eischt eerbied; ik handel naar de WET,
Wee! zoo ge u tegen mij verzet! —
Die taal deed al de boomen schrikken;
Maar niemand durfde een woord te kikken,
Want die zich 't spreken onderwond,
Werd neergehakt, hoe vast hij stond.

DE GRAFTOMBE VAN NAPOLEON IN HET GEBOUW DER INVALIDEN TE PARIJS.

Nadat de arbeid aan het praalgraf van *Napoleon* geruimen tijd was gestaakt, heeft men dien onlangs met verbazenden ijver hervat. Verplaatsen wij ons op den 5den Mei van dit jaar, dat is namelijk op het tijdstip wanneer het gedenkteeken zal zijn voltooid en de plegtige onthulling zal plaats hebben.

De hoofdingang tot het monument is aan de zuidzijde van het hotel der invaliden en heeft het uitzigt op het plein van Vauban. De breede ijzeren poort, die de twee buitenste paveljoens van het voorplein vereenigt, is geopend en verleent het vrije gezigt over de met boomen beplante groene graspeik, die naar het domgebouw voert en op welks midden het ruiterstandbeeld des Keizers in uniform op een rijk piedestal zich vertoont. Wij naderden thans den Dom, waar het stoffelijk overschot des Keizers rust. Een zacht, geheimzinnig licht verspreidt zich in het binnenste van dezen tempel des doods en des roems. De vensterruiten zijn bleek lila en de vloer van kostbaar mosaik, uit den tijd van *Lodewijk XIV*, met evenveel zorgvuldigheid als bekwaamheid vervaardigd. Links en regts bevinden zich de graftomben der twee groote veldheeren, die eer en steunsels van Frankrijk onder *Lodewijk XIV*, Turenne en Vauban; ter zijde van de cirkelvormige galerij van het lijkgewelf, uit de fraaiste en zeldzaamste witte marmer-blokken van Italie zamengesteld en met uitgehouwen kroonen van eikenlover versierd, ontwaart men het overschot van *Duroc* en *Bertrand*, de getrouwe vrienden van den Keizer in voor- en tegenspoed. Wanneer men de treden van den marmeren trap afstijgt bevindt men zich tegenover de deur, die naar het graf van *Napoleon* leidt. Boven dezen bronzen deur, die een imposant gezigt oplevert, leest men op eene zwart marmeren plaat het bronzen opschrift: Ik wensch, dat mijne asch aan de oevers der Seine rust, te midden van het volk, hetwelk ik zoo zeer heb bemind.

Een prachtig altaar van groen marmer is boven dit opschrift geplaatst. Aan de beide zijden verheffen zich twee kolossale bronzen beelden, van welke het eene den wereldbal, het andere den keizerlijken scepter houdt; het eene stelt het burgerlijke het andere het militaire gezag voor en als zoodanig zijn de stille bewakers van het graf. Door het duistere voorportaal komen wij eindelijk aan den grafkelder, die de lijkkist bevat, welke uit den grond van St. Helena is geligt.

Werpt men eerst nog een blik op de galerij van den dom, van wiens zoldering de sombere graflampen neerhangen, zoo bemerkt men de tien basreliefs van wit marmer, die, om zoo te spreken, het leven van *Napoleon* bevatten. Eene eenige gedachte heerscht in dit werk, hetwelk een bewonderenswaardig geheel vertoont. *Napoleon* vormt altijd het middenpunt der figuren. Symbolische gedaanten omgeven hem en strekken om de daden zijns levens te herinneren; men ziet niet slechts den krijgsheld, den man van het slagveld, het is de wetgever, de beschermer van den landbouw, der kunsten, des handels, der wetenschappen, die ons wordt voorgesteld. Deze kunstgewrochten zijn door *Simart* ontworpen en onder zijn toezigt en verantwoordelijkheid door *Lanne*, *Petit* en anderen uitgevoerd. Zij verbeelden de instellingen en gestichten, welke Frankrijk aan den Keizer heeft te danken, het herstel der burgerlijke orde, het concordaat, het bestuur, den staatsraad, het wetboek, de hoogeschool, de rekenkamer, de opbeuring van den handel en bedrijf, de openbare werken, het legioen van eer. Den voet op het marmer zettende, hetwelk den vloer des grafgewelfs vormt, ziet men eene groote gouden ster uitgehouwen, door wier stralen een lauwerkrans van mosaik loopt, en daar tusschen de namen der merkwaardigste gevechten: Rivoli, Pyramiden, Marengo, Austerlitz, Jena, Friedland, Wagram en Moskau.

De indruk, dien het gezigt der kroon maakt, is grootsch. Het donkere lofwerk van de lauwerkroon schijnt versch geplukt te zijn, zoo natuurlijk is het nageboetst; het doet de donkerroode kleur nog meer uitkomen van den zerksteen, die zich in zijne grootsche eenvoudigheid in het midden verheft, steunende op twee onderliggende steenen. Men weet, dat deze ontzettende massa, welke door geen nutteloos beeldwerk is overladen en als eenige versiering slechts afgeronde kanten heeft, uit het verste gedeelte van Finland naar Parijs is gebragt. Met onbeschrijfelijke moeite en zorg is zij tot aan de oevers der Seine gekomen en de vindingrijkste gedachte heeft middelen aan de hand gegeven, om het graniet te polijsten. Ten einde dit blok in een grafsteen te herscheppen en daaraan den glans geven, die het licht van den dom en der lampen wederkaatst, heeft men eene stoommachine noodig gehad. De lijkkist heeft de lengte van 4, breedte van 2 en hoogte van 4½ meter, is uit vier blokken zamengesteld en rust op een voetstuk van graniet. De steunsels der galerij van het grafgewelf zijn de twaalf kolossale zegegodinnen van *Pradier*; het zijn zwakke kunstproducten, die wel zijnen naam dragen, maar niet van hem afkomstig zijn. De blikken dezer figuren zijn naar de lijkkist gerigt; in de handen houden zij de voornaamste zegeteekenen des Keizers. Zij zijn uit Cararisch marmer gebeiteld en strekken teveens tot zuilen van het gewelf. *Simart* heeft getracht verscheiden dezer standbeelden te verbeteren, maar vroeg of laat zal men ze toch moeten verwijderen. Boven ons op eenigen afstand, die door eene zeer natuurlijke optische werking nog tienmaal grooter schijnt, ziet men den dom met de initialen van *Lodewijk XIV*, de honderdjarige beelden van *Lafosse*, *Jouvenet* en de beeldhouwwerken der beroemdste kunstenaars van dat schitterende tijdvak.

Doch alvorens het praalgraf te verlaten, moeten wij een bezoek brengen aan het voorwerp, hetwelk de Heer *Visconti* zeer doeltreffend met de benaming reliquaire heeft bestempeld. Het is eene kleine zaal in de rigting van de bronzen deur, met zwart marmer bekleed, waarvan eene ijzeren traliepoort den toegang afsluit. In het midden van dit wezenlijke heiligdom zijn gedeponeerd de degen, dien *Napoleon* bij Austerlitz droeg, de eereteekens, welke op plegtige dagen zijne borst versierden, de gouden kroon, die vaderlandsliefde en dankbaarheid hem hebben toegewezen, en aan de beide zijden de zestig vaandels, die in het Luxembourg geruimen tijd aan de bewaking van den markies *de Semonville* waren toevertrouwd. In den achtergrond van deze reliquie-kamer bevindt zich een marmeren standbeeld van *Napoleon*, door *Simart* vervaardigd. De Keizer wordt in zijnen vollen tooi voorgesteld; de regterhand houdt den scepter, de linkerhand den rijks appel. Eene altijd brandende lamp verlicht het vertrek en verspreidt over al de voorwerpen een helder licht. De uitvoering van dit uitgestrekte werk strookt goed met de indrukwekkende pracht van het geheel. Thans, nu het voltooid is, kan men de gedachte van den kunstenaar begrijpen en de moeijelijkheden en hinderniss̄en beoordeelen, welke hij had te boven te komen.

Al wat tot de hoofdbestanddeelen van het monument behoort, is voltooid; men arbeidt echter nog onafgebroken in de werkplaatsen, om de menigvuldige kleinigheden gereed te maken, die tot de bestanddeelen van het grootste gewrocht behooren. De ijver, waarmede dit werk wordt voortgezet, laat geen twijfel bestaan, dat het graf op 5 Mei, den verjaardag van zijn overlijden, *Napoleons* overschot zal kunnen ontvangen.

Wanneer de tijden van staking des arbeids niet worden medegerekend, alsdan zijn elf jaren noodig geweest om een gedenkteeken tot stand te brengen, hetwelk Frankrijk deed oprigten, ten einde den wensch des stervenden Keizers waardiglijk te vervullen. Aan Koning *Lodewijk Philips* is men het monument verschuldigd zoo als het thans tot stand wordt gebragt. Naar men meent te weten, voldoet het men niet aan *Napoleon III* Hij wenscht tegenover het Champ de Mars een gedenkteeken te doen oprigten, hetwelk dertig millioen zal kosten en moet doen denken aan de pracht en omvang van de mausoleën der oudheid. Het tegenwoordige monument zoude alsdan slechts tot begraafplaats van de familie des Keizers dienen. Het is echter twijfelachtig of aan dit denkbeeld wel eenig gevolg zal worden gegeven.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 21 Junij zijn in ondertrouw opgenomen: Hendrik Ernst, weduwenaar van Barendje Masthof eerder weduwe van Gerrit Roode en Anna Maria Schaffer, weduwe van Hendrik Ravenswaaij.

Van den 18n. tot den 25n. Junij zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 18den, Adriana Louisa Pijno, 50 jaren.
Den 19den, Johanna van wijlen de wed. A. de Kruijff, 95 jaren.
Den 21sten, William Anton, zoontje van de vrije arbeidster Emma Hees 1 jaar en 6 maanden.
Den 22sten. Jantje Frederik Bernardus Lepeltak, 1 jaar en 2 maanden.
Idem, Claartje van West, dochter van Samson Mozes van West (nu wijlen) en Jetta van West, 19 jaren en 8 maanden.

CORRESPONDENTIE.

De artikelen van C., X. en Q. zijn te persoonel.
Het stuk, tot motto voerende: JEREMIAS XXX: 16 kan niet geplaatst worden.

Er heeft weder eene genezing plaats gehad van eene leverziekte door de

PILLEN VAN

HOLLOWAY

De Echtgenoot van een aanzienlijk koopman, bij *Thrapstone* woonachtig, leed sedert meer dan twee jaren aan eene hevige leverziekte. Zij was gedurende al dien tijd onder behandeling der voornaamste geneeskundigen aldaar, doch haar toestand werd daardoor niet verbeterd. Toen maakte zij gebruik van de *Pillen* van HOLLOWAY, ten gevolge waarvan zij volmaakt herstelde. De naam dezer dame is niet bekend gemaakt; doch mejufvrouw COLLIER, boekverkoopster te *Thrapstone* kan de waarheid der zaak betuigen. Deze *pillen* zijn ook onfeilbaar in gevallen van gebrek aan spijsvertering, galziekten, hoofdpijnen en ongesteldheid der maag.

Deze pillen zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, à *f* 1 en *f* 3.

(10135)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, het Fransche stoomschip L'Oyapock, komm. Carpentier, van Caijenne, en denzelfden avond weder vertrokken.

Idem, de Nd. Am. brik Frederic, kapt. W. Baker, van Boston.

Idem, de Eng. schoener Humming Bird, kapt. J. C. de Rijcke, van Berbice.

Den 21sten, de Nd. Am. brik Amazon, kapt. Pulcifer, van Boston.

Den 22sten, de Fransche schoener la Belle Poule, kapt. M. Giaimo, van Cayenne.

UITGEZEILD.

Den 21sten, de koloniale schoener Curaçzonaar, kapt. H. S. Neijhoff, naar Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 24sten, de Eng. schoener Humming Bird, kapt. J. C. de Rijcke, naar Demerarij, lading: 55 drums Bakkeljaauw, 50 vaten Haring, 2 okshoofden Hammen, 6 tobbetjes Zalm, 5 vaten Koorn, 2 manden Seltserwater, 1 kist Kramerijen, voor Exportatie: 25 Z. M. Kazen, 20 vaatjes Worst en Saucijsjes, 1 kistje Kazen, 1 kistje Peeren en 1 kist diverse Goederen.

Den 25sten, de Nd. Am. brik Pleiades, kapt. S. Center, naar Gloucester, lading: 360 vaten Melassie 42,052 gallons. 91 vaten Suiker 118778 pond, 141 balen en 2 vaatjes Kakao 20849 pond. 25 balen heele Koffij 4325 pond, 30 bossen Banannen, 2 Varkens, 144 pond oud Koper en 536 pond oud Lood.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip Caspar de Robles, kapt Parma.—Adres bij H. C. Levij.—Vertrekt DINGSDAG e. k.

Het schip Eliza, kapt. Visser.—Adres bij M. D. Huidekoper.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Eng. schoener Humming Bird: Mev. Ternisien, kind en bediende, Mejufvr. F. Wilmans en de Heeren L. Marinier, J. W. Fabio, J. Salvon en John Jenkens.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Eng. schoener Humming Bird: de Heer D. Sullivan en de Minderj. A. van Praag.

Met de Nd. Am. brik Pleiades: de Minderjarigen G. P. Nahar en G. P. Heilbron.

Prijzen der Producten.

Bij Executie verkocht:

Door den Deurwaarder bij het Collegie van Kleine Zaken.

SUIKER. Den 22sten dezer, van pl. Waterland. 18 vaten a 6,50 ct.

MELASSIE. Idem, van hetzelfde Effect p. m. 1000 gallons a 18,50 ct.

Bij inschrijving verkocht.

KAKAO. Den 24sten, van pl. Concordia, 70 balen a 18,07 ct.

Binnenlandsche berigten.

Aan de navolgende slaven zijn op den 16den Junij 1853 door het Gouvernement *Brieven van Manumissie* verleend geworden:

1. Aan het slavenkind Gerhardina, oud 6 jaren, dochter van Sophia, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. W. F. Groenhart.

2. Aan den slaaf Pietje, oud 37 jaren, zoon van Acoeba, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan den boedel F. Ulricie.

3. Aan de slavenkinderen: Rudolf, oud 2 maanden, en Theodorus, oud 2 maanden kinderen van Kettij, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan T. E. Nijtap.

4. Aan de slavenkinderen, Anna, oud 11 jaren, Johannes, oud 10 jaren en James, oud 1 jaar kinderen van Betje, toebehoord hebbende aan A. P. Groenhout.

5. Aan het slavenkind Charlotte, oud 1 jaar dochter van Josina, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. C. Diekman.

6. Aan de slavin Clasina, oud 39 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoord hebbende aan G. S. de Veer.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren, van:

1. *Gerhardina Wilhelmina Dorleben.*
2. *Emanuël Pietje Drielst.*
3. *Rudolf Johannes Burgerdam.*
   Theodorus Cornelis Burgerdam.
4. *Anna Gordijk.*
   Johannes Gordijk.
   James Thomas Gordijk.
5. *Juliana Charlotte Singel.*

En 6. *Martha Clasina Georgina Veers.*

Paramaribo, den 20 Junij 1853.

Bij besluit van Zijne Majesteit den Koning dd. 4 Mei d. j. No. 60, is aan den 1n. Luitenant A. van Doorn, van het Bataillon Jagers No. 27 in *West-Indie*, op het daartoe door hem gedaan verzoek, een *eervol* ontslag uit den Militairen dienst verleend, met toekenning van *pensioen*, terwijl hij voorts bij voormeld Besluit is benoemd tot *Hospitaalmeester*, alhier, met den *personelen titel* van *Directeur van het Militair Hospitaal*, met vergunning om den Uniform van het Bataillon Jagers No. 27, te blijven dragen, zoolang hij met den titel van Directeur, de betrekking van Hospitaalmeester alhier zal bekleeden.

AANZOEK VOOR VRIJGEVING.

Den 20 *Junij* 1853.

Van het slavenkind *Elisabeth*, geboren in 1851, dochter van *Josina*; toebehoorende aan A. Mac Donald.

Paramaribo, den 22 Junij 1853.

Bij Gouvernements-resolutie van den 20n dezer maand No. 879, zijn aan Johann Friderich Hampe, verleend *Brieven van Venia Ætatis in Communi Forma.*

Paramaribo, den 22 Junij 1853.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 905. is, aangezien Zijne Excellentie de Gouverneur zich voor eenige dagen van de Hoofdplaats zal verwijderen, de Heer Procureur Generaal als Oudste Lid van den Kolonialen Raad, belast geworden met de behandeling der dagelijksche zaken, gedurende Zijner Excellentie's afwezigheid.

Paramaribo, den 22 Junij 1853.

Alzoo J. Millar zich bij rekest tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek dat aan hem in allodialen eigendom en erfelijk bezit worde afgestaan een stuk land groot 45 akkers, met eene breedte van 20 en eene diepte aan de eene zijde van 25-, en aan de andere zijde van 20 kettingen, gelegen aan het nieuwe Kanaal, en bestemd geweest om te worden geopend tot aan de rivier *Saramacca*.

Zoo wordt aan al degenen, die vermeenen mogten beter regt te hebben dan de rekestrant, de gelegenheid gegeven, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne reclamen ter Gouvernements-Secretarie in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als bevonden zal worden te behooren.

Paramaribo, den 22 Junij 1853.

Alzoo J. F. Meijer FCz. en J. Barkhuijsen, van het Gouvernement hebben verzocht om een gedeelte van het perceel lands, gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*, tusschen de verlatene gronden *Kweeklust* en *Dirkshoop*, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms- of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekenig dezer, hunne reclamen met overlegging van bewijsstukken ter Gouvernements Secretarie in te dienen; zullende anders over het perceel land door het Gouvernement worden beschikt, naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 G. B. No. 8.)

Paramaribo, den 22 Junij 1853.

Alzoo A. Arkel van het Gouvernement vergunning heeft verzocht, om het Erf bekend onder La. E. No. 51 te occuperen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op het bedoelde Erf eenig eigendoms- of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclamen, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements-Secretarie in te dienen.

BELASTING OP HET PERSONEEL.

De Administrateur van financien brengt ter kennis van belanghebbenden, dat overeenkomstig art. 8 der publicatie dd. 14 October 1850 (Gouvernements-Blad No 15) de lijst der belastingschuldigen wegens het personeel in de districten *Nickerie* en *Coronie* ter hunner inzage ligt op de griffie van het Collegie van Kleine Zaken, dagelijks, behalve des Zondags, van en met Maandag den 27 dezer tot en met Maandag den 18 Julij e. k. van des morgens *acht* tot *elf* ure.

Paramaribo, den 20 Junij 1853.

In opvolging van art. 2 der Publicatie van den 27 | 28 December 1839 (Gouvernements Blad van dat jaar No. 17) worden bij deze door den Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* opgeroepen, alle degenen, welke mogten vermeenen, hetzij als erfgenamen of uit welken titel ook, regt of aanspraak te hebben op de ongereclameerde batige saldo's van de volgende boedels, in dewelke de Dictums *dertig* jaren en langer zijn geobtineerd, als:

Boedel Willem Mali Jr. *f* 120,60.
» J. C. Meurs wed.
» Mr Jan Planteau » 151,23½.
» Kilian Schubert » 5603,07.
» David Matthias
   Petri » 166,91.
» August Wilhelm
   Schlichting » 179,34.
» Medea van Nepveu » 149,49.

Ten einde binnen den tijd van *drie* jaren, te rekenen van heden, in maniere als bij art. 3 der opgemelde Publicatie voorgeschreven, zich deswege aan te melden, op pœne, dat die gelden als gepræscribeerd aan 's Rijks schatkist zullen vervallen.

Paamaribo, den 20 Junij 1853.

BLADVULLING.

De Engelsche dagbladen behelzen het volgende merkwaardige voorval, voor welks waarheid de kapitein WALLACE borg staat. Een transportschip stevende onlangs met een gedeelte van een regement bij zachten wind langs de kust van Spanje. Een der officieren leunde over de balustrade van het achterschip en was verdiept in gesprek met eene jonge dame, welke hem een teederen hartstogt had ingeboezemd. Het meisje was juist bezig haren minnaar een papier over te reiken, toen zij door eene onhandige beweging het ongeluk had in zee te storten en door hare kleederen opgehouden van het schip afdreef. De officier aarzelde geen oogenblik haar na te springen en hield haar met den eenen arm boven water. Zoo snel mogelijk werd tegengebrast en eene boot uitgezet, als wanneer men, tot ontsteltenis van allen, die zich aan boord bevonden, een grooten haai onder het schip zag opkomen en naar zijne prooi heenglijden. Een algemeene gil, die de aanwezigen ontsnapte, maakte den officier op het naderende gevaar opmerkzaam; eindelijk zag hij het ondier in zijne nabijheid, hij maakte éene wanhopige beweging, sloeg en kletste in het water, om den haai schrik aan te jagen, die ook werkelijk omkeerde en in de diepte verdween. De golfslag had nu den officier en de dame digt bij het schip gebragt, toen onverhoeds de haai andermaal te voorschijn kwam en zich op den rug wilde werpen, om de ongelukkigen den doodsbeet te geven. Op hetzelfde oogenblik werpt een soldaat van de kompagnie des officiers, met eene bajonet in de hand, zich onverschrokken over boord en duwt dit wapen het zeemonster door het lijf. De haai verdween terstond en voor dat hij konde teruggekomen waren de drie personen gered.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.